

Ε'ρ. Α'λ' ἐγώ ταρετήρησα συχνὰ, ὅτι δὲν βλέπομεν ωάντοτε, τὸ αὐτὸ μέγενος, καὶ τὸ αὐτὸ μέρος τῆς Τόξου;

Α'π. Οὐχί, αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον· ἐπειδὴ διὰ νὰ ίδῃ τινὰς τὸ ἥμισυ τῆς Τόξου, τὸ ὅποιον εἶναι τὸ τερισσότερον ὅπερ ἡμπορεῖται νὰ ίδωμεν, πρέπει ὁ Ἡλιος νὰ εἶναι εἰς τὸν ὄριζοντα, ἐπειδὴ τότε τὸ Κέντρον τῆς Τόξου Γ εὑρίσκεται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς, ἀλλ' ὅσον ὁ Ἡλιος εἶναι ὑψωμένος ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα, τόσον τὸ Κέντρον Γ τῆς Τόξου εἶναι ἵππο τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς· καὶ ἐπομένως, τόσον. ὀλιγώτερον μέρος τῆς Τόξου ἡμπορεῖται νὰ ίδωμεν, ἔως ὅπερ τέλος τοιωντων δὲν βλέπομεν τελείως ἄποτο.

Ε'ρ. Πόσον ὑψηλὰ πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἡλιος, διὰ νὰ μὴν ἡμπορῶμεν νὰ ίδωμεν τὸ Τόξον;

Α'π. Οὐστάν τὸ ὑψος τῆς Ηλίου εἶναι Ἰσον μὲ τὰς ποσότητας αὐτῶν τῶν Γωνιῶν, τερὶ ὧν ὡμιλήσαμεν, ὑφ' ὧν τὸ Τόξον φαίνεται, τότε δὲν ἡμπορεῖται νὰ τὸ ίδωμεν πλέον, δηλ. ὅταν τὸ ὑψος τῆς Ηλίου εἶναι Ἰσον τῆς Γωνίας $\Gamma\Xi\mathrm{E} = 40^\circ, 2'$, τὸ ἐσώτερον μέρος Ε τῆς ἐσωτέρως Τόξου καταβαίνει ὑπὸ τὸν ὄριζοντα· ὅταν δὲ, εἶναι Ἰσον τῆς Γωνίας $\Gamma\Xi\mathrm{Z} = 40^\circ, 17'$, τὸ ἀνώτερον μέρος Ζ, καὶ ἐντεῦθεν ὅλον τὸ ἐσώτερον Τόξον θέλει χαλῆ παντελῶς ιρυπτόμενον εἰς τὸν ὄριζοντα· ὅταν δὲ τὸ ὑψος τῆς Ηλίου εἶναι Ἰσον τῆς Γωνίας $\Gamma\Xi\Theta = 54^\circ, 22'$, ὅλον τὸ ἐξωθεν τόξον ιρυβύσεται ὑπὸ τὸν ὄριζοντα· καὶ λοιπὸν δὲν φαίνεται κάνενα μέ-